

Хр. Ф. Поповъ.

Читалище.

Читалището събира въ себе си съкровищата на човѣшката мисль. Въ нѣкакви шкафове смилено се мждрятъ творенията, които човѣшкиятъ гений и човѣшкото трудолюбие сж създали за доброто на човѣкъ, общества, народи, държави и човѣчество.

Тамъ любознателниятъ читателъ ще намѣри много учители, които добросъвестно ще го учатъ за призиванieto на човѣка, за това, що става въ свѣта и въ родната му.

Той ще научи, че никакво добро не се е постигнало леко и че много, много благодетели на човѣчеството сж забравили себе си, а да служатъ на своитѣ близки и на човѣшкия родъ.

Ще научи, че вѣкове наредъ хиляди добри и преданни хора сж самопожертвували за благо на човѣкъ и човѣчество.

Все като се рови изъ писменитѣ съкровища, които читалището събрало и съхранява, той ще

научи да познава своитѣ длѣжности къмъ себе, ближния, родина и човѣчество. Ще познае, че отъ него зависи да живѣе въ рай или въ пѣклѣ.

Книгата, на която читалището е грижливъ пазителъ, ще му открие, че човѣкъ носи въ себе си ценни, духовни и тѣлесни съкровища, които той е длѣженъ да разработи за свое и чуждо добро. Тая книга ще му открие, че животътъ, който той е възприелъ отъ други, не е само негово достояние. Той е длѣжникъ къмъ срѣдата, въ която се е родилъ, расте и живѣе, както сж били длѣжници неговитѣ родители, дѣди и прадѣди, а ще бждатъ такива длѣжници и тия, които ще дойдатъ следъ него.

Като му помага да открие духовния свѣтъ и съкровищата, които тоя свѣтъ крие, читалището чрезъ своитѣ книги ще му открие и другия, земния свѣтъ, всрѣдъ който той се подвизава, който сжщо съдържа съкровища,